

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

Wspólnotowa polityka w zakresie innowacji w zmieniającym się świecie

P7_TA(2010)0209

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie wspólnotowej polityki w zakresie innowacji w zmieniającym się świecie (2009/2227 (INI))

(2011/C 236 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przegląd wspólnotowej polityki w zakresie innowacji w zmieniającym się świecie” (COM(2009)0442),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przygotowanie się na przyszłość: opracowanie wspólnej strategii w dziedzinie kluczowych technologii wspomagających w UE” (COM(2009)0512),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nowe partnerstwo na rzecz modernizacji uczelni: Forum UE na rzecz dialogu uczelni i przedsiębiorstw” (COM(2009)0158) oraz swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. ⁽¹⁾ w sprawie dialogu uczelni i przedsiębiorstw,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 4 grudnia 2009 r. zatytułowane „W kierunku konkurencyjnej, innowacyjnej i wydajnej ekologicznie Europy – wkład Rady ds. Konkurencyjności w strategię lizbońską po roku 2010”,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nowe możliwości technologii ICT – strategia na rzecz badań w dziedzinie przyszłych i powstających technologii w Europie” (COM(2009)0184),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie programu „Small Business Act” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie przeglądu śródkresowego polityki przemysłowej – wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 294/2008 z dnia 11 marca 2008 r. ustanawiające Europejski Instytut Innowacji i Technologii ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie promowania kreatywności i innowacji przez kształcenie i szkolenie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie wykorzystania wiedzy w praktyce: szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie realizacji wspólnotowego programu lizbońskiego: badania naukowe i innowacje jako inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia: wspólna koncepcja ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0187.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0100.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0226.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 141 z 7.6.2008, s. 17.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 455.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 640.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

- uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007-2013) ⁽²⁾,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie patentu wspólnotowego (COM(2000)0412),
 - uwzględniając wspólnotowe ramy dotyczące pomocy państwa na rzecz badań, rozwoju i innowacji ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku bardziej skutecznego stosowania zachęt podatkowych na rzecz badań i rozwoju” (COM(2006)0728),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Ocena wspólnotowej polityki w zakresie innowacji w latach 2005-2009” (SEC(2009)1194),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz badań i rozwoju oraz innowacji w sektorze technologii informacyjno-komunikacyjnych w Europie: Podnoszenie poprzeczki” (COM(2009)0116),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0143/2010),
- A. mając na uwadze, że w swoim komunikacie zatytułowanym „Przegląd wspólnotowej polityki w zakresie innowacji w zmieniającym się świecie” Komisja zapowiedziała opracowanie nowej strategii innowacyjnej w formie planu działania,
- B. mając na uwadze, że przyszła strategia innowacyjna musi być ściśle związana ze strategią UE 2020,
- C. mając na uwadze, że Komisja w swoim komunikacie zatytułowanym „Nowe możliwości technologii ICT – strategia na rzecz badań w dziedzinie przyszłych i powstających technologii w Europie” zapowiedziała nową, zawierającą inicjatywy strategię na rzecz badań w dziedzinie przyszłych i powstających technologii,
- D. mając na uwadze, że tworząc europejską politykę innowacyjności, należy w jednakowym stopniu uwzględnić wszystkie aspekty trójkąta wiedzy (badania – innowacyjność – edukacja),
- E. mając na uwadze, że zdolności innowacyjne przedsiębiorstw zależą w dużej mierze od dostępności wystarczających środków finansowych, a zapaść kredytowa będąca skutkiem obecnego kryzysu gospodarczego stwarza ryzyko drastycznego ograniczenia siły innowacyjnej przedsiębiorstw, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP),
- F. mając na uwadze, że innowacyjność jest głównym czynnikiem pozwalającym na skuteczne stawienie czoła obecnym doniosłym wyzwaniom społecznym i środowiskowym oraz realizację strategicznych celów politycznych UE, takich jak przedsiębiorczość, konkurencyjność, zmiany klimatu, zatrudnienie, zmiany demograficzne i społeczeństwo integracyjne,
- G. mając na uwadze, że bez przyspieszenia rozwoju i powszechnego stosowania czystych, zrównoważonych i wydajnych technologii energetycznych Unia Europejska nie osiągnie swoich celów w dziedzinie energii i klimatu wytyczonych na 2020 r., a w szczególności celu zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o 20 %, zwiększenia wydajności energetycznej o 20 % i osiągnięcia poziomu co najmniej 20 % energii produkowanej ze źródeł odnawialnych; mając na uwadze, że przyszła strategia w dziedzinie innowacji powinna w pełni uwzględniać ten aspekt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. C 323 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

- H. mając na uwadze, że badania nad przyszłymi i powstającymi technologiami (takimi jak technologie kwantowe, TIK inspirowane biologią oraz nanotechnologie) mają korzystny wpływ na innowacje, a co za tym idzie, na długoterminową konkurencyjność, i mając na uwadze, że dzięki temu otwierają się nowe horyzonty przed działalnością gospodarczą, sprzyjając nowym gałęziom przemysłu oraz MŚP działającym w obszarach wysoko wyspecjalizowanych technologii,
- I. mając na uwadze, że wspieranie i rozwój zrównoważonych technologii są niezbędne nie tylko do osiągnięcia celów UE dotyczących klimatu i energii, ale także pozwalają UE uzyskać ogromne korzyści związane z przyszłymi miejscami pracy i wzrostem gospodarczym,
- J. mając na uwadze, że nierówny podział zasobów może utrudnić innowacje; mając na uwadze, że polityka UE w zakresie surowców powinna stawić czoła głównym wyzwaniom związanym z zapewnieniem sprawiedliwego dostępu,
- K. mając na uwadze, że w czasach zwiększających się niedoborów zasobów wspieranie zrównoważonych i energooszczędnych technologii podnosi bezpieczeństwo energetyczne UE,
- L. mając na uwadze, że kwestia zmian demograficznych jest jednym z poważniejszych wyzwań przyszłości, które również wymaga nowych rozwiązań technologicznych,
- M. mając na uwadze, że w sektorach przemysłu, w których UE posiada dobrą pozycję konkurencyjną, musi ona połączyć swoje siły, umocnić swoją przewagę oraz zagwarantować równe warunki konkurencyjności na skalę światową,

Szeroko zakrojone podejście do innowacji

1. uważa, że istnieją możliwości ściślejszego powiązania badań naukowych i innowacyjności w Europie; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przyjęcie zintegrowanego podejścia łączącego naukę z innowacyjnością;
2. zwraca uwagę Komisji, że przyszła polityka innowacyjna UE musi mieć szeroki zakres i zasadniczo musi obejmować wszelkie formy innowacji – nie tylko innowacje technologiczne (dotyczące produktu i procesu), ale także innowacje administracyjne, organizacyjne, a także społeczne i dotyczące pracy, w tym nowe innowacyjne modele biznesowe, jak również innowacje usługowe, a równocześnie uwzględnić pozostałe dwa aspekty trójkąta wiedzy (badania naukowe i edukację);
3. podkreśla, że innowacje są przede wszystkim zorientowane na spełnienie potrzeb konsumenckich i rynkowych; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia, aby w większym stopniu uznawano wyższość wymogów konsumenckich jako siłę napędową innowacji; zauważa, że aby zapobiec powstawaniu nowych form nierówności społecznych, w przyszłości innowacje należy oceniać nie tylko pod kątem korzyści dla gospodarki i środowiska, ale także pod względem ich społecznej wartości dodanej;
4. podkreśla fakt, że wzmocnienie roli przedsiębiorców jako siły napędowej innowacji w Europie stanowi warunek niezbędny do zagwarantowania skutecznego funkcjonowania konkurencyjnego rynku wewnętrznego opartego na zniesieniu barier w handlu, wysokim stopniu ochrony konsumentów i spójności społecznej;
5. wzywa Komisję do określenia ambitnych poziomów odniesienia dla innowacji, koncentrujących się na doniosłych wyzwaniach społecznych, oraz do położenia kresu obecnej fragmentacji różnych inicjatyw europejskich;
6. zdecydowanie popiera pogląd Komisji, iż kluczowe technologie wspomagające oraz badania nad przyszłymi i powstającymi technologiami są niezbędnym warunkiem trwałego wzmocnienia globalnej konkurencyjności UE; zgadza się z wezwaniem państw członkowskich przez Komisję do osiągnięcia porozumienia w sprawie znaczenia stosowania kluczowych technologii wspomagających w UE; w związku z tym podkreśla, że (i) kluczowe technologie wspomagające, takie jak mikro- i nanoelektronika, fotonika, bio- i nanotechnologia, (ii) nowe materiały oraz (iii) nowe i przyszłe technologie oferują znaczny potencjał dla innowacji i mogą wesprzeć proces przechodzenia do opartej na wiedzy i niskoemisyjnej gospodarki;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

7. podkreśla, że centralnym elementem innowacyjności musi być człowiek, i z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane na rzecz intensyfikacji dialogu między uczelniami a przedsiębiorstwami, znacznie przyczyniającego się do wspierania badań i innowacyjności, do łatwiejszego wykorzystywania wiedzy powstającej na uczelniach przez sektor prywatny i do wzbogacania programów akademickich w celu zaspokojenia współczesnych potrzeb społecznych i potrzeb przedsiębiorstw;
8. zwraca uwagę, że identyfikacja współczesnych kluczowych technologii wspomagających oraz nowych i przyszłych technologii musi następować we współpracy z sektorem przedsiębiorstw, na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, w tym z MŚP, przy czym należy również uwzględnić regionalne cele polityki gospodarczej; wzywa UE do zadbania o to, by udział proponowanej grupy ekspertów wysokiego szczebla w określeniu, przyjęciu i wdrożeniu konkretnych środków krótko-, średnio- i długoterminowych wspierających te technologie został wzięty pod uwagę;
9. z zadowoleniem przyjmuje te działania polityczne w zakresie innowacji jako uzupełnienie krajowych strategii przemysłowych, posiadających wymiar ponadbranżowy na szczeblu wspólnotowym, oraz wzywa Komisję do dalszego stosowania tego podejścia;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do połączenia rozwoju sieci cyfrowych następnej generacji i inteligentnych sieci z działaniami na rzecz innowacji w celu pełnego wykorzystania płynących z nich korzyści; w tym kontekście podkreśla, że należy zapewnić dostateczne środki finansowe, w tym z funduszy strukturalnych;
11. podkreśla, że inwestycje w szybkie sieci internetowe i upowszechnianie łączy szerokopasmowych to podstawowy warunek szerszego i lepszego propagowania wyników innowacyjności oraz obniżania różnic w zakresie innowacyjności występujących między regionami UE;
12. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o nasilenie działań w zakresie polityki spójności w dziedzinie innowacyjności w celu zmniejszania różnic występujących między państwami członkowskimi;
13. popiera fakt, że Komisja przygotowuje obecnie europejski akt prawny w dziedzinie innowacji w celu stworzenia spójniejszej strategii na rzecz innowacji;
14. podkreśla znaczenie innowacyjności ekologicznej i zielonej przedsiębiorczości, które mogą odegrać decydującą rolę, łącząc politykę innowacyjności z sektorami kluczowymi dla UE, a także uwypuklić istotne elementy przewagi komparatywnej europejskiej gospodarki;
15. podkreśla istotną rolę ekoinnowacji, szczególnie w kontekście rosnącej efektywności wykorzystania zasobów;
16. podkreśla istotną rolę, jaką odgrywają klastry innowacyjne dla przyszłej polityki innowacyjnej UE, a ponadto zwraca uwagę na potencjał, jaki oferują w szczególności klastry wiedzy; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy tworzenia specjalnych stref innowacyjności i przedsiębiorczości wokół uczelni, instytutów badawczych i parków naukowo-technologicznych; wzywa do poszukiwania możliwości tworzenia jednolitych, uproszczonych ram finansowania i funkcjonowania tych nowych stref innowacyjności;
17. podkreśla konieczność dalszego rozwoju istniejących klastrów – w tym pełniących wiodącą rolę w świecie niektórych dziedzinach – poprzez skoncentrowane działania UE, państw członkowskich i regionów, tak aby mogły one utrzymać i zwiększać swoją przewagę;
18. w związku z tym podkreśla, że podstawa wszelkiej działalności politycznej związanej z klastrami powinna uwzględniać potrzeby przedsiębiorstw, w tym MŚP, a zwłaszcza innowacyjnych MŚP, zważywszy, że innowacyjność stanowi istotny warunek wspierania przedsiębiorczości;
19. wzywa odpowiednie podmioty krajowe i wspólnotowe do poprawy warunków ramowych transgranicznej współpracy między klastrami;
20. podkreśla, że MŚP odgrywają główną rolę jako partnerzy w łańcuchach wartości, a także jako samodzielni oferenci innowacyjnych produktów;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

Zwiększenie i koncentracja unijnych środków przeznaczonych na innowacje

21. wzywa do bardziej zdecydowanego europejskiego podejścia do finansowania innowacji oraz zapobiegania obecnej fragmentacji i krótkowzroczności; jest zdania, że niezbędnym warunkiem rozwoju innowacji jest zapewnienie wystarczających środków finansowych, dlatego też należy znacznie zwiększyć budżet UE przeznaczony na innowacje; domaga się, by uwzględnić to podczas zbliżającego się przeglądu obecnych ram finansowych oraz podczas planowania w ramach perspektywy finansowej na lata 2014-2020; w związku z tym zwraca uwagę, że równocześnie należy dokonać przeglądu przepisów dotyczących kryteriów przyznawania środków w dziedzinie badań i rozwoju w odniesieniu do przedprzemysłowych i/lub eksperymentalnych badań i rozwoju; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia środków finansowych na badania i rozwój z myślą o osiągnięciu celu określonego w Barcelonie w 2002 r., który polega na przeznaczeniu do 2010 r. 3 % PKB na badania i rozwój; podkreśla znaczenie finansowania badań i innowacyjności w czasach kryzysu gospodarczego, co w perspektywie długoterminowej wpłynie pozytywnie na tworzenie nowych miejsc pracy; podkreśla potrzebę przeznaczenia większej liczby programów badawczo-rozwojowych na innowacyjność;

22. uważa, że wydatki UE na badania i innowacyjność muszą koncentrować się m.in. na wprowadzaniu zachęt do wykorzystywania wyników badań przez przedsiębiorstwa, a także na pełniejszym informowaniu o źródłach i możliwościach finansowania; podkreśla znaczenie utrzymania przejrzystości i równych szans w dostępie do środków finansowych w oparciu o otwarte zaproszenia do składania wniosków badawczych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania funduszy strukturalnych do wspierania innowacji na dużą skalę; podkreśla potrzebę opracowania systemów finansowania innowacji społecznych kładących większy nacisk na korzyści społeczne;

23. podkreśla, że oprócz zgromadzenia większych środków decydujące znaczenie ma osiągnięcie masy krytycznej; zaleca, by w tym celu stosować zamówienia publiczne, i w szczególności podkreśla, że środki muszą płynąć tam, gdzie efekt dźwigni może przynieść najlepsze rezultaty, tj. do takich dziedzin, jak kluczowe technologie wspomagające i sztandarowe inicjatywy w dziedzinie powstających i przyszłych technologii, z myślą o uzyskaniu europejskiej wartości dodanej; w związku z tym podkreśla konieczność pełnego wykorzystania efektów synergii pomiędzy programami ramowymi na rzecz badań naukowych i innowacji a funduszami strukturalnymi; w związku z tym podkreśla, że poszczególne organy zarządzające siódmym programem ramowym, programem ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz funduszami strukturalnymi muszą być świadome możliwości, jakie oferuje każdy z tych instrumentów; ubolewa z powodu niedostatecznej wiedzy na temat możliwości związanych z istniejącymi efektami synergii w finansowaniu; wzywa regiony i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz usprawnienia komunikacji w tym zakresie;

24. z zadowoleniem przyjmuje powstanie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, który został stworzony z myślą o stymulowaniu i tworzeniu najlepszych na skalę międzynarodową innowacji poprzez skupienie wokół wspólnego celu naukowców, badaczy i przedsiębiorców; podkreśla wkład instytutu w tworzenie zachęt do propagowania programów innowacyjności, a także ważną rolę, jaką może on odegrać w tym zakresie; wzywa Komisję do takiego kształtowania budżetu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, by gromadzone tam środki finansowe uzupełnione o środki z innych źródeł pozwoliły osiągnąć masę krytyczną niezbędną do podjęcia i kompleksowego zbadania podstawowych wyzwań stojących przed społeczeństwami UE;

25. podkreśla potrzebę wprowadzenia wytycznych zapewniających konkurencyjny podział środków finansowych i ich szybkie wykorzystanie, a także wprowadzenia nagród za projekty przynoszące w krótkim terminie znaczne wyniki gospodarcze;

26. podkreśla, że Europa powinna być w czołówce rozwoju technologii internetowych oraz niskoemisyjnych zastosowań technologii informacyjno-komunikacyjnych; proponuje podwojenie budżetu UE na badania w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych w ramach następnej perspektywy finansowej;

Poprawa struktury zarządzania programami

27. podkreśla, że polityka w zakresie innowacji powinna być skoordynowana z innymi politykami unijnymi i krajowymi (w tym z polityką przemysłową, środowiskową i konsumencką), mając na uwadze, że określone podejścia powinny być na tyle elastyczne, by można je było dostosować do różnych warunków krajowych i regionalnych;

28. ubolewa, że działania na rzecz uproszczenia instrumentów UE w dziedzinie badań i innowacji okazały się nieskuteczne i że procedury są nadal zdecydowanie zbyt złożone i czasochłonne, co szczególnie utrudnia udział MŚP w tych programach;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

29. jest zdania, że z uwagi na przyjazność dla użytkownika i przejrzystość należy unikać nakładania się i powielania programów wspierających wskutek niewystarczającej koordynacji na poszczególnych szczeblach działania; zwraca się do Komisji o sprawdzenie, czy możliwe jest, by w przyszłości za unijne instrumenty pomocowe dla MŚP odpowiadała jedna dyrekcja generalna, na przykład DG ds. Przedsiębiorstw; uważa, że ułatwiłoby to ich prezentację na zewnątrz i zapewniło potencjalnym beneficjentom jeden punkt kontaktowy;

30. w związku z tym wzywa także Komisję do zagwarantowania, że ramy regulacyjne UE będą wspierały innowacje, a nie stanowiły przeszkodę dla zmian, oraz do zapewnienia skutecznej współpracy między odpowiednimi służbami wewnętrznymi i dyrekcjami generalnymi przy pomocy takiej struktury, jak planowana grupa zadaniowa, w celu rozważenia w spójny i kompleksowy sposób kwestii dotyczących innowacji; domaga się, aby prowadziło to do mniejszego rozdrobnienia instrumentów UE związanych z polityką w zakresie innowacji;

31. wzywa ponadto państwa członkowskie do skutecznej koordynacji działań właściwych organów krajowych;

32. stwierdza, że celem wspólnych starań podmiotów na szczeblu UE powinno być zapełnienie luki między badaniami i innowacją oraz między dojrzałością produktu pod względem wymogów rynku a jego komercjalizacją; podkreśla, że programy ramowe wymagają tworzenia punktów stycznych między nimi lub tworzenia międzyprogramowych połączeń między środkami związanymi z innowacjami i badaniami;

33. apeluje do Komisji o opracowanie nowych wskaźników dotyczących innowacji, które są lepiej dostosowane do cech gospodarki opartej na usługach i w coraz większym stopniu bazującej na wiedzy, a także do dostosowania istniejących wskaźników, tak aby europejska tabela wyników innowacji dostarczała nie tylko analizy porównawczej zdolności poszczególnych państw członkowskich w dziedzinie innowacji, lecz także pozwalała na określenie silnych i słabych strony środków UE na rzecz innowacji;

34. podkreśla znaczenie pełniejszego informowania o odpowiednich formach i źródłach finansowania oraz znaczenie odpowiednich informacji na temat alternatywnych form finansowania, np. umów licencyjnych, w celu zwiększenia gotowości przedsiębiorstw do realizacji inwestycji;

Wspieranie prywatnego finansowania

35. podkreśla, że oprócz finansowania publicznego należy silniej wspierać finansowanie ze środków prywatnych;

36. podkreśla znaczenie lepszej harmonizacji dostępu do funduszy UE dla wszystkich uczestników, aby zwiększyć udział MŚP w strukturach zarządzania wspólnymi inicjatywami technologicznymi i w ich działaniach;

37. wzywa Komisję do przedstawienia wraz z planem działania na rzecz innowacji konkretnych instrumentów służących poprawie dostępu innowacyjnych przedsiębiorstw do finansowania; w związku z tym podkreśla konieczność uwzględnienia różnych potrzeb związanych z finansowaniem i tempa innowacji w przedsiębiorstwach na poszczególnych etapach ich tworzenia i rozwoju;

38. podkreśla konieczność stworzenia warunków dla lepszej dostępności kapitału wysokiego ryzyka, uwzględniając przy tym potrzeby MŚP, a także rozszerzenia mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka, stosowanego przez EBI; wzywa Komisję do sprawdzenia, jakie środki można przyjąć celem zapewnienia podziału ryzyka, który będzie możliwy do zaakceptowania dla wszystkich podmiotów, stymulując tym samym prywatne inwestycje w dziedzinie innowacji;

39. wzywa odpowiednie podmioty krajowe i wspólnotowe do rozbudowania sprawdzonych instrumentów finansowania MŚP, takich jak mikrokredyty, kapitał podwyższonego ryzyka dla osób chcących inwestować w innowacyjne przedsiębiorstwa, anioły biznesu wspierające realizację projektów biznesowych np. przez młodych badaczy, pożyczki i gwarancje, a także do stworzenia podatkowych, finansowych, biznesowych i administracyjnych zachęt do inwestycji w celu zmniejszenia ryzyka przenoszenia produkcji z powodu niekorzystnych warunków pomocy państwa oraz zachęcenia przedsiębiorstw do zatrudniania personelu wykwalifikowanego w dziedzinie badań i innowacji i zapewnienia w ten sposób rozwoju nowych produktów i usług;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

40. podkreśla znaczenie zapewnienia minimalnego przydziału środków dla MŚP w otwartych zaproszeniach do składania wniosków publikowanych w ramach inicjatyw na rzecz badań i innowacji, realizując to samo zobowiązanie przyjęte dla siódmego programu ramowego (15 % zasobów w programie na rzecz współpracy);

Poprawa warunków ramowych dla przedsiębiorstw, szczególnie MŚP

41. wzywa Komisję do dostosowania – zgodnie z zasadami jednolitego rynku – istniejących uregulowań UE dotyczących pomocy państwa, tak aby można było wspierać inwestycje w pilnie potrzebne nowe technologie oraz zapewnić długotrwałą konkurencyjność Unii i równe warunki konkurencji na skalę światową; szczególnie wzywa Radę i Komisję do rozważenia podczas rewizji unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa inicjatywy w zakresie kluczowych technologii wspomagających, co umożliwi państwom członkowskim tworzenie krajowych systemów zachęt celem wspierania rozwoju kluczowych technologii wspomagających;

42. podkreśla znaczenie wspólnych inicjatyw technologicznych, spełniających określone kryteria pod względem rozmiaru i struktur zarządzania, oraz dokonywania okresowej oceny wpływu zatwierdzonych inicjatyw tego typu pod kątem ich wkładu w zwiększanie konkurencyjności przemysłu europejskiego;

43. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wspólnotowe ramy dotyczące pomocy państwa na rzecz badań, rozwoju i innowacji zostaną w 2010 r. poddane przeglądowi;

44. jest zdania, że silniejszemu wspieraniu innowacji musi zawsze towarzyszyć zmniejszenie obciążenia biurokratycznego wnioskodawców; wzywa Komisję do zlikwidowania tej biurokracji poprzez przekształcenie procesów programu ramowego i stworzenie platformy dla użytkowników;

45. wzywa odpowiednie podmioty UE, aby – szczególnie z myślą o MŚP – poprawiły warunki ramowe w zakresie ochrony własności intelektualnej, zwłaszcza patentów, ponieważ ich koszt i jakość są głównym elementem innowacji;

46. w związku z tym ubolewa, że nie istnieje prawdziwy rynek wewnętrzny UE w zakresie innowacji oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do koordynacji działań w tej dziedzinie, w szczególności w odniesieniu do zawarcia w najbliższym czasie porozumienia w sprawie patentu wspólnotowego i jednolitego systemu rozstrzygania sporów patentowych; podkreśla również znaczenie standaryzacji dla rozwoju innowacyjnych produktów;

47. zaleca wspieranie nowoczesnych strategii politycznych w dziedzinie innowacji, które będą wspierały takie innowacje, jak łączenie patentów, wspólne platformy patentowe i licencje przyznające pełnię praw;

48. podkreśla przy tym znaczenie, jakie ma dla europejskiej gospodarki stworzenie dostosowanego do potrzeb MŚP patentu wspólnotowego, zgodnie ze strategiami unijnymi w dziedzinie innowacji;

49. stwierdza, że stosowanie patentów w coraz większym stopniu służy jako gwarancja przyznania finansowania przez banki, jednak z powodu braku wiedzy technologicznej banki często nie są w stanie prawidłowo ocenić wartości patentów w ramach procedury udzielania kredytu; dlatego też wzywa Komisję do sprawdzenia, czy UE powinna zapewnić wsparcie przy opracowywaniu standardów oceny;

50. podkreśla znaczenie programów wspierających korzystanie z technologii i personelu badawczego przez MŚP;

51. podkreśla, że trójkąt wiedzy, który tworzą badania, innowacje i kształcenie, musi być postrzegany jako spójna całość; z tego względu domaga się, by nie ograniczać inwestycji w edukację i szkolenia wykwalifikowanych pracowników, które odgrywają decydującą rolę w świetle znaczenia zdolności w dziedzinie innowacji dla konkurencyjności UE; podkreśla konieczność stworzenia jak najbardziej atrakcyjnych warunków dla naukowców i ich współpracowników, również w odniesieniu do ich mobilności, aby UE mogła sprostać wyzwaniom globalnej konkurencji; podkreśla, że celom tym powinna towarzyszyć poprawa warunków pracy kobiet naukowców;

*

* *

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
